

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítók-
nak egész évre 4 frt.

Bérmertlen levelek csak is-
mert kezebből fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak
vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-térben minden gar-
mond sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, diszkrét s körzet-
tel ellátott hirdményekért
tértmérték szerint, minden
centimeter után 3 kr. szá-
mítatik.

Hirdetések a „Zemplén”
nyomdájában vétetnek föl, s
vidékről is oda intézendők.

Nekünk szóló lecke. *)

Itt vagyunk a legnagyobb világtárlat köze-
pén és még sem vagyunk elégedettek, kíváncsi-
ságunk még mindig nincs kielégítve, sohajtozunk
a derek Szeged felé, hol néhány nap múlva nyi-
lik meg az újabb korszak második nagy tárlata,
melyen művész, iparos és földműves egymással ver-
senyezve szándékozik résztvenni és megmutatni,
ha nem is a világnak, de legalább Magyarországnak:
Ime elhoztuk tudományunk, ügyességünk,
szorgalmunk gyümölcsét.

Lásd, itélj felette nemzetem, szeresd meg
hazád terményeit, jó iparcikkeit, pártold a
szorgalmas munkást, mely mindezeket hazádban
teremté és ne sohajtozzál a külföld után, azért
mert külföldi, azért mert drágább, azért mert
csifrább, válaszd ki a jót és pártfogold hazádban
a hazai ipart, mely szükségletednek legjobban felel
meg, melyet legjobban kell szeretned, ha sziveden
fekszik hazád jóléte.

Ily formán gondolkozunk mi philadelphiai
magyarok a szegedi kiállításról, ha a kiállítási
park egyik zugában összegyűlünk tanakodni az
otthoniakról, hazánk otthon annyira mostohán
pártolt iparáról.

Előttünk van óriási és fényesen bebizonyított
példája annak, mit teremthet, mivé fejlődhet egy
szorgalmas nemzet, mely iparát szigorú védvám-
mal védi, mely saját iparát mindenek fölött párt-
fogolja.

*) Az „Alföldi Iparlap”-ban Szeged és Philade-
lphia címen közölt eme jeles cikket jónak láttuk lapunkba
átvenni. Ipar érdekeink fejlesztése, most már életkérdés Ma-
gyarországra, miután hazánk mint földművelő állam, a legújabb
statistikai adatok szerint a hetedik kategóriába jutott, te-
hát majdnem az utolsók közé. Szerk.

TÁRCZA.

Betyár időkől.

— Költői elbeszélés. —

Irta: Borúth Elemér.

I.

A vers fejére olvasóm ne nézz.
Kérlek: lábára se nagyon ügyelj...
Rövid betyártörténet az egész.
De benne még egy mordály sem sült el.
Pegazusom, mely néha oly merész
Nem rugdos benne, o nem tüzel!
Itt-ott tréfázik, olykor elborong...
Hegedűszóban rövid mesét mond.

* * *

Módos ember volt Debreczenben
Túri Pál uram ökiügyelme.
Husz nyilas föld a „Kenderes”-ben
Mint az asztal... egy tagba szelve.
Husz nyilas föld, s mellé vagy három
Nagy darab szőlő a határon;
Aztán ház, borház, mind kőfajta...
A Hortobágyon gulya, ménes...
Hej aki adta!
Más is vón' ezzel módos, kényes!

De Túri uram büszkeségét
Nem ez hizlalta oly kövérré,
Miként a lencse a barátban,
Más tudat vált őbenne vérré.
Tudta: hogy van egy szép leánya,

A magyar lapok is közölték rövid kivo-
natban a német kiállítási biztos Rauleaux ta-
nár jelentését a német iparnak itt átélt rend-
kívüli kudarcáról. Ez őszinte jelentés a leg-
nagyobb meglepetést idézte elő Németországon,
s oly mozgalmat szült, hogy Rauleaux ur
mindenhova szivesebben elutazik, mint saját
hazájába, s már így szól a fáma, hogy a ta-
nár előnyös ajánlatokat kapott az amerikai
egyetemek részéről, s nem tudom, nem-e ma-
rad itt; a helyett, hogy vissza menjen, oda,
ahol az őszinte embereket nem nagyon sze-
retik.

Valóban az Amerikai ipar és kézműves-
ség kiállított gyártmányai fényesen bizonyítják,
hogy a kifejtett nemzetgazdasági elvek illető-
leg a védvámok megtermék Amerikának azon
gyümölcsöket, melyeket oly annyira irigyel-
nek tőle a philadelphiai tárlaton is részt vett
különböző államok, melyek már is állítják, hogy
iparuk az ifjú Amerika versenyképessége által
nagyon is veszíteni fog jelentőségéből az amerikai
piacon.

Az amerikai ipar kitünősége nem csak
a gépészet terén tűnik fel oly előnyösen, de
éppoly egyedüli és tökéletes ez a vegyész-
et, vas, fa, gyapju, pamut, fém és sok ipar szak-
mában is. Szemére hányják az amerikaiaknak,
hogy nincs művészetük, de minek is volna oly
nemzetnek, kinek még ruházkodni kell, kinek
szükséges házi butorait és házi eszközeit kell
még beszereznie és gyártania, sok kell ám
negyven millió embernek és ezek szükségletét
mind Amerika akarja fődözni, maholnap. A
művészet majd kifejlődik a jólét, a majdani
gazdagság után, midőn lesz miből a művésze-

Kiről ama „nagy falu” szája
Magasztalással szolt, ha szolt,
S a nagy falunak — ritkaság szinte —
A husz nyilast nem is tekintve,
Most egyszer igazsága volt.

Mert szép lány vala Túri Katinka,
Az irigység sem lelt benne hibát.
Villogó szeme: egy-egy csöpp tinta...
— Ha nem jól mondom, mondjátok: mi hát?! —
Hisz oly fekete volt az, oh a roszt
Lelkiismeret sem feketébb!
Míg liliomon átszűrt hóvihar
Fujta be vállát, karját, kebelét...
De nem rajzolat, nem írom tovább:
Hogy milyen volt a kéz, milyen a láb...
Csak anyit mondom: igaz a mérték,
Melyel az ő bájít kimérték.

Egy oly czivisnek, mint Túri bátya
— Legyen ha úgy tetszik, *kurta nemes* —
Nem volt lehetlen, ha jött étvágya,
Fülmile nyelv vagy kolibri leves.
Ezt mind megbirta a kincsés láda,
Hol hevert vala százaz, ötvenes.
De a hiúságnak varni himet,
Nyerni *tekinetes* czímet,
A nagyokkal egy táliból enni;
S amolyan jóféle, négy nyüstös
Familiába becsöppenni,
Csak egy mód volt: — közszóval élven —
A szépséges Katinka révén.

Hogy emberünket ily vágy gyötörte,
Én részemről éppen nem csodálom.
Majom, amely nem férhet bőribe.
Mindig volt és lesz is a világon.
Hát napjainkban különbül van-e?

tet pártolni és emelni. Mert hiába a művé-
szet olyan dolog, amihez pénz kell. Hogy
van Amerikában hajlam, valamint lelkesedés
és pártfogás a művészetet illetőleg is, ezt leg-
jobban mutatják Massachusette, New-York és
Pennsylvania államok, ahol a kifejtett jólét
folytán, évenként milliókat költenek a művé-
szet céljaira. Van itt sok magánosnak oly gaz-
dag képtára, melyhez hasonlót otthon hiába ke-
resnénk.

A nyugoti államok, igaz nem sokat tö-
rődnek még a művészettel, de építenek vaspá-
lyát, városokat és annyi is! olát, egy évben, mely
Magyarország iskola hiányán egyszer s minden-
korra segítene.

Nekünk vannak mai nap élő magyar fes-
tőink, kiket a világ bámul, és kiknek az el-
ismerés a legszebb koszorút nyújtja, kiknek
művészete anyagilag is gazdagom van jutal-
mazva — külföldön. De a magyar által párt-
fogolt magyar művészettel ugyan nem dicseked-
hetünk.

Igy vagyunk iparunkkal is. És évtize-
dek mulnak egyesek buzdítása mellett, anél-
kül, hogy a korszakot alkotó és annyira szük-
séges és óhajtott átváltozás bekövetkeznék. Las-
san haladtunk, óriási küzdelmek mellett azon
cél felé, melyet elérnünk nekünk egyedüli élet-
feltétel.

Ha neki is lelkesedünk némelykor valami
nagy eszmének, e lelkesedésünk rövid ideig
tart, megöli azt a nagy tömeg mindent meg-
zsisbasztó közönye. Az egyesek kifáradnak és
ha újra neki lelkesülnek, szemben találják az
irigységet, a féltékenységet, melyek a nagy esz-

Pedig ez — mondják — népuralmi szak.
Ki jó regényt ír, ugrat, gyalogol,
Csak ujját tartsa, s érdemrendet kap.
Czim és rangkorság sohsem volt nagyobb,
De üresebb az erszény se talán.
Országos ügy ez, *tárczát* is kapott...
Csak fényeskedjél! hisz' birod, hazám!

Az' időben Túri Pál leánya
Huszadikszor várt az ibolyára.
Az öreg *czivis* oktondi fővel
Ezt a dülöt jelölte meg kövel.
Ezen innen nem mehetett nőül,
Ajánlkozott volna bárki vőül. —
Hisz gátat vetni a nagy Dunának
Oly könnyű az erő hatalmának!
Elhordani a tokaji hegyet
Gyermekekre, multság lehet,
De megtiltani
Ama kis szikra ébredését,
Melyet a szerelem istensége
Mindenkinek szívébe vetett:
Olyan Túri még nem született!

Jogért jogot nyújt a természet.
Te is... te is megkapod részed,
De a szabottnál többet nem ad.
Hiába kunyorálsz... a subád alatt
Hiába nyikgatod a malacot,
— Mint a panaszos a bíró előtt —
Süket fülekre fogsz találni ott.
De ám magát sem hagyja faltól,
Follakva kéljfel az asztaltól...
Idején jön nem késik, nem siet.
Szigorun vesz, de pontosan fizet. —

Igy lelte hát a huszadik tavasz
Pártában a barna leánykát.

méknék, a nagy tetteknek már oly sokszor voltak szétrombolói és megsemmisítői.

Tartatnak felolvasások az iparérdekek védelmére, kérelmeznek a kormány közegeknél és mi az eredmény? az, hogy lótenyésztésre mind-ezek dacára még mindig milliókat költünk, míg az iparérdekekre, az iskolákat beleértve, alig jut 35 ezer frt. Van aki tanítja a népet garasos gazdálkodásra akkor, midőn ő néhány évi hivatalnokskodás után párosával építi a három emeletes házakat. Aki pártfogolni lát-szik az ipar ügyeit, de csak úgy, ha sze-mélye, mint első személy, tündökölhét az ügy élén.

Elkomorodik az ember, ha mindazon műve-leteken végig tekint, melyeket egyesek vezényel-nek az ipar érdekeinek palástja alatt,

De talán felvirad a nap, melyen a hazai iparosok is remélhetik ügyüknek jobbra fordultát. Itt van a szegedi kiállítás, mely mint értesülünk, oly fényes és nagyszerű lesz, mi-lyent Magyarország újabb korszaka még nem látott.

Talán önézetre ébrednek mindazok, kis e nemzeti ünnepélyen jelen lesznek, s meg-győződnek arról, hogy jó az, amit az ügyek magyar iparos készít, és pártfogolni fogják azok szorgalmát, kik oly áldozatkészen mun-kálkodnak azon, hogy magyar ipar legyen, s kiknek munkái a külföld elismerését sem nélkül-özik.

Legyen üdvözölve a szegedi kiállítás, mint a magyar ipar jobbra fordultának nagy és fényes ünnepélye, adjon Isten jó eredményt, sikert és felvirágzást. Ezt kívánja a phila-delphiai magyarok megbízásából egy szerény mun-kásuk

LIPTAY PÁL.

Az ujhelyi dalárda ügyében.

Sokan szólhatnak így: „Van-e hát ilyen is?” már t. i. dalárda — S.-a. ujhelyben. — E kérdésre elegendő feleletnek tartjuk e rövid szót „van!” Igaz ugyan, hogy ha tekintetbe vesszük a közö-nyösséget, mely a zsenge korát élő dal-társulat irányában oly eklatáns módon nyilvánult idáig; az előbbi kérdést majdnem jogosultnak tarthatjuk.

Korunkat a „haladás korá-“nak nevezik; a felszínre került korszerű eszméket igyekszik ma érvényesíteni az egész művelt világ, s a hol e te-

De ám szívét nem illetlenül;
A szerelem szilaj hullámai
Ekkor már azt ide-oda hányták.
Mélyen forrón szeretett Katinka,
Mit apja még csak sejteni sem birt.
Boldogsága el sosem árulta,
Nem emlegetett koporsót és sirt...
Dalokba önté örömét baját...
S szerelmének tiltott édené,
Szálaival a titokszerűségnek
Selyembogárként kötö bé magát...
Mélyen forrón szeretett Katinka.
De kit, de kit? ... ez az ő titka.
Kik nálamnál megmondják szebben,
Kérdezzétek a füt, fát, virágot...
Én csak annyit mondok: Debreczenben
Lánynak akkor szeretni, talán
Nem is lehetett mást, mint — deákat.

(Folyt. köv.)

A gólyák vándorlása

A vándormadarak repülése rendkívül gyors és menetök rendkívül kitaró. A gólyák, midőn kiköl-töznek, közel 30 mérföldet repülnek át egy órá-ban; csapatjaik sokszor oly nagyok, hogy gyors repülésök dacára néha órákig láthatók és emellett nem egymás mögött, hanem igen széles csapatok-ban repülnek. A gólyák vándorlásában a legcsod-ásabb azon sajátság, hogy nem úgy repülnek egyik helyről a másikra, mint a többi vándormadarak, melyek oda költöznek, hol a nekik szükséges me-leget és táplálékot meglik, hanem hogy két rendes lakhelyök van, az egyik északon, nálunk, a másik dé-len, az egyiptomi partokon és hogy vándorlásaik szá-bálszerűen az egyik hazából a másikba történnek, és mindegyikén ezeknek, bizonyos meghatározott időt töltenek.

kintetben pangás mutatkozik, az kétségtelenül a nép művelődés iránti hajlamát tünteti fel halvány színben, ott nincs kelő fogékonyság a nemesebb, a magasabb eszmék iránt, az olyan nép, a ma-terialismus nyomasztó járma alatt nyög, mely mint kétségbeesztő jelenség, gépies következetességgel emelgeti átkos pallosát a szellem rovására hogy ezt összelapítsa, agyonzuzza.

A szellemi vívmányokkal farkasszem et néz egy ijesztő sötét alak: a pénz, az anyag, mely-nek tövén fakad amazoknak megölő ellensége, a társadalmi élet undok fattyu-hajtása: a kö-z ö n y.

Igen, korunkban, a melyet „haladás korá-“nak neveznek, a materialismus mindinkább nagyobb tért foglal el.

De még azt is bajos dolog volna meghatározni, hogy voltaképpen a pénz-e oka azon óriás közöny-nek, melylyel mindenütt, ahol bizonyos neme-sebb cél van kitűzve, minden lépten-nyomon talál-kozzunk. Vagy talán már az emberi lélek, mintha meg volna metelyezve, alkalmatlan minden szép és nemes eszme felfogására? ... olyan, mint az éveken át sötét szobába zárt rab, ki az első váratlan napsugártól nem újra él, de megvakul? ...

Valóban nem lehet eltalálni az okot, akkor midőn látjuk, hogy ott ahol alig valami segély, de már magában az érdeklődés, a részvét is életet biztosít: közönyvel és szembeszökő fel sem vevés-sel találkozunk?

E rövid introductio után térjünk a dologra. Ujhelyben a társadalmi téren, ugyszólván, alig látunk egy pár nemesebb intézményt. Egy nélkü-lözhetlen, s egy szükséges, korszerű van csupán, az egyik: az „Olvasó-kör“, másik: a „Tízoltó-egylet.“

Mi van ezeken kívül? — Semmi.
Pár évvel ezelőtt „Ifjusági kör“ alakult, a lehető legrészesebb intenciókkal. Ez egy ideig megfelelt hivatásának; némi elevenséget rugékonyságot adott a társas-életbe; azonban nagyon is ephemer-kort ért részint az ifjuság egy részének, részint a nagy kö-zönségnek közönyössége miatt!

Közöny és mindig csak közöny!...
Ma az ifjusági kör már csak élő halottként szerepel.

Pár hónapja annak, hogy néhány ifju-ember keblében megfogamzott a vágy: dalárdát alakítani. Jólehet némileg eltévesztett dolog volt ez eszmét hosszabb ideig kissé titokszerűleg táplálni; végre is tetté válósult az, s habár nem a legerősebb ba-zison is, de ma már a dalárda magát megalakultnak mondhatja.

Nem késett ezen körülményt regisztrálni. E lapok hasábjain kérte a közönség támogatását, fel-hívta azt az érdeklődésre, részvételre. Minden szó elhaló hangvált a pusztában. — A megalakuló gyűlésben alig vett részt a magokat működő tago-kul felajánlott egyéneknek kívül egy pár ember, kit az ügybuzgalom vezérelt. — Mind e mellett a da-lárda magát megalakultnak kimondván, nem esett

A gólya vándorlása feltűnő az is, hogy tavalyi tartózkodási helyét rendszeresen felkeresi, sőt a fészket is, melyet ott rakott, s azt kijavítja és ismét használja. A gólya, mely valamely falusi pajta vagy parasztház tetején fészket rakott magának, elő Afrikából, 1000 mérföldnyi távolságot repül keresztül, ezer és ezer város és falu felett elrepül, jobbra balra hagyja azokat, és tévedés nélkül egyene-sen azon helységnek tart, melyben már volt, s el-foglalja előbbi lakhelyét.

A világnak legjobb geografusa, ellátva a leg-jobb térképekkel nem igazodhaték el a csillagá-szat segélye nélkül, és a nélkül, hogy hosszúságban és szélességben a legpontosabb méréseket ne esz-közölné. A tengerész rendkívüli eszközökhöz kénye-telen fordulni, hogy a tengeren felismerhesse, mely táj felé evez: a napnak állását össze kell hasonlítani gondosan készített hajóórájával, s mégis gyakran mérföldeken keresztül nem tudja bizonyosan hol van, ez állapot pedig hihetetlen gyorsasággal repül keresztül a légen, átsiet a háborgó tengeren, a fellegek felett, melyek még a földet is elfedik lá-tása előtt, nem téved és megtalálja útját, mely egye-nesen azon házféldre vezet, ahonnan fél esztendő előtt eltávozott!

Itt e jelenség tehát oly ösztön létét mutatja, mely annál megfoghatatlanabb, mert az állatnak sem önfentartásával, sem szaporodásával, sem tá-plálkozásával nincs közvetlen összefüggésben, mert azon szükség érzete, mely felkeresteti vele a már egyszer lakott fészket, bár útjában sok ezer ily fészket lát, a tulajdon tudatának oly ösztönére mu-tat, mely a természet által látszik szentesítve lenni. Csak nagy ritkán történik, hogy a gólya idegen fészkekben telepedik meg és ez is valószínűleg csak akkor, ha az óvé vagy szerencsétlenség vagy pajzán-ság által távolléte alatt elrontatott; de ha a valódi tulajdonos elérkezik, akkor a gólyák között a bir-tok felett küzdés keletkezik, mely vagy a betola-

kétségbe, s működését megkezdette, illetőleg foly-tatta. — Következett az alapszabályok megerősíté-ség az id. tisztviselők megválasztása, — a dalárda ismét felhívta a közönséget s az eredmény az lett, hogy a működő tagokon kívül két, mond két egyén jelent meg a közgyűlésen, kiknek nevét felesleges-nek tartjuk megemlíteni.

Szomorú dolog ez! Valóban elmondhatjuk; hogy társas életünk nagyon — beteg.

Pedig előttünk vannak a szép példák! Egy maroknyi város és dal-egylete van — és az orszá-gos dalárversenyeken bravuroznak. A legközelebbi dalár-ünnepélyen Losoncz nyerte a második díjat, pedig népességre felényi mint Ujhely.

Az ujhelyi dalárda idáig 23 működő tagot számlál, kik nagyon csekély kivétellel fiatal embe-rek. — Ilyen erőt hozott össze az ügyszeretet. — Mi biztosítja a jövőt? Kitarás és tömörülés. Bi-zunk az ifjuságban, hogy nem hagyja elesni azon nemes célt, melyet elérni első sorban van hivatva. Adja Isten, hogy bizalmunk hitté erősüljön!

Fentebbi, inkább általánosságban mondott meg-jegyzéseinket sem akartuk, a világért sem a cél rovására tenni; csupán azért történt az, mert rosszul esik részvétlenséget látni akkor, midőn pártoláshál egyebet nem várunk. Közönségünk, meglehet, nem akarta hinni eddig, hogy csakugyan komoly dolog, amire azon e g y n e h á n y fiatal ember tör; ma azonban láthatja, hogy akármi más csak nem tréfa. S szeretjük magunkat azzal kecsgetetni, hogy da-lárdánk napról-napra melegebb pártolásban része-sülend, s mindenki befogja látni, hogy itt a jelszó: „Nem magáért, de a nagy közönségért; nem ma-gának, de a nagy közönségnek!“ Adja Isten, hogy e jelszónak kellőleg megfelelhessen az ujhelyi da-lárda!

FARKAS BERTALAN.

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

A toronyóra vonatkozólag a városi előjáró-ságtól idáig semmiféle felvilágosítást sem vettünk, s ekép a közönséget tovább is azon bosszantó bi-zonytalanságban kell hagyunk, mely már hetek óta kínozza e veszteglő óra miatt. Három jegyző ur közül egy már csak felvehette volna a kalamust, s két rövid sorban a nyilvánosság útján köztudomásra hoz-hatta volna a dolog állását. Nem tette. Mindenesetre oly figyelmenlenség, a közönségnek oly ignomálsa melyet nem lehet eléggé restellenünk. A tisztviselő a közönségért van, azt szolgálja, s ekép az jogosan megkövetelheti tőle: hogy adjon hangot akkor, mi-dőn eljárásáról a közérdeket illető ügyben tudomást ohajt szerezni. Az nem lehet kifogás: hogy lapunk mult számának idevonatkozó sorai, alakilag nem fe-leltek meg az interpelláció módjának. Kérdés volt

kodónak menekülésével, vagy akár ennek, akár a jogos birtokosnak halálával végződik. Még soha sem tapasztaltott, hogy a jogos tulajdonos me-nekiült volna, bár a betolakodó lett legyen is az erősebb, s inkább meghagyja magát öletni sem-hogy jogát feladná. A betolakodónál azonban nincs meg a jog öntudata, s futásnak ered, ha nálánál hatalmasabb tulajdonosra akad.

Ez alkalommal nem mellőzhetünk hallgatással egy oly sajátosságot, mely a gólyák vándorlásánál tapasztaltott, bár ez még teljesen megmagyarázat-lan, és fogalmunk sincs, hogy tulajdonképen mi történik itt.

Közeledvén a tél, a gólyák felkészülnek a tova-utazásra, s ilyenkor valamely tájék összes gólyái egy helyre gyűlnek, s nem sokára találkoznak más hasonló falkákkal, hogy az utazást ezekkel közösen végezzék. De mielőtt elkezdenék vándorlóptöket, az egész gólyatársaság tágas mezőn leereszkedik, s ott nagy kört alakít, melynek közepében egy vagy két gólya marad. Hosszas kepelés után a gólyák, a közön belől maradtakra rontanak, ezeket megölik, s ekkor felemelkedik az egész tömeg, s elrepül. — Ez eljárást itéletnapjának nevezik, s némelyek úgy magyarázzák, hogy ekkor némely vétkes gólyákon az igazságszolgáltatás hajtatik végre; de valószínűbb az, hogy a gyenge és beteg gólyák, melyek a vándorlást nem volnának képesek meg-tenni, és amúgy is el kellene veszniök, öletnek meg így. E talányos eljárás mindenesetre igen csodálatos, s az állatvilágban sem fordul elő ehez hasonló.

Bizonyára sok madárnál fordul elő a hazát s a már megépített fészket felkereső ösztön; a fecs-kéknél pedig ez gyakran meg is figyelmeztetett. Spal-lanzani természetbúvár, ugyanazon fecsképnél ész-lelte, hogy tízenyolcz tavaszon át mindig ugyan-azon fészket kereste fel.

az, habár n
sághoz. —
tóságuk ny
melyek eljá
itt sem de
allani, s oly
lyekről mag
rezhet.

Zemp

egynéhány
vagy iparcti
következtet
rakóttól ke
emberek, s
títani a mi
Nagy dolog
cziális váro
egy nadrás
iparkodása
gazda e na
tatott volna
hazai ipar
idejében la
tólág szóltu
az országra
megolvasni
bocsáthatla
mint társad
egyedül ura
többé élés
statisztika
piacznán oly
annyira ler
jűk többé.
13-ik helye
ez oly súly
merülés leh
ideje korán

Mind

mesített b
a mult éve
sérleteikről
kében felk
eredményei
földmivelés.
előbb bekü
zai lapok f
ezen jelen

A föl

tárgyban
intézett val
tósághoz, n
ügyigazgató
törzskönyve
át; — a k
lességül tét
nyezett tér
a mult évi
kelt körren
tást ezentu
kir. adófel
igazgatóság
földado kat
kiigazítás
évi január
k zsegekné

A per

fogalmazót
törvényható
osztályu pé
ményekkel

Kassá

iparkiallítás
á l l a t k i
zés eszméjé
pok, már is
törvényható
ha összefog
mulva lenge
litási csarno

A ma

délyi utja a
nyilatkozata
szász-ajkual
vény szava e
intelmeket k
komolyabbal
gelikus pap
hették, hogy
nem volt me
ságot és tö
pasztalt. A
mert már a
egykor hazá
tóra vált. It
vidékein is
lapot értesít
ügyvédek kö
ügynökei. J
körükre kö

méknak, a nagy tetteknek már oly sokszor voltak szétrombolói és megsemmisítői.

Tartanak felolvasások az iparérdekek védelmére, kérelmeznek a kormány közegeknél és mi az eredmény? az, hogy lótenyésztésre mind-ezek dacára még mindig milliókat költünk, míg az iparérdekekre, az iskolákat beleértve, alig jut 35 ezer frt. Van aki tanítja a népet garasos gazdálkodásra akkor, midőn ő néhány évi hivatalnokkodás után párosával építi a három emeletes házakat. Aki pártfogolni lát-szik az ipar ügyeit, de csak úgy, ha szemé-lye, mint első személy, tündökölt az ügy élén.

Elkomorodik az ember, ha mindazon műve-leteken végig tekint, melyeket egyesek vezényel-nek az ipar érdekeinek palástja alatt,

De talán felvirad a nap, melyen a hazai iparosok is remélhetik ügyüknek jobbra fordul-tát. Itt van a szegedi kiállítás, mely mint értesülünk, oly fényes és nagyszerű lesz, mi-lyent Magyarország újabb korszaka még nem látott.

Talán önére ébrednek mindazok, kis e nemzeti ünnepélyen jelen lesznek, s meg-győződnek arról, hogy jó az, amit az ügyek magyar iparos készít, és pártfogolni fogják azok szorgalmát, kik oly áldozatkészen mun-kálkodnak azon, hogy magyar ipar legyen, s kiknek munkái a külföld elismerését sem nélkül-özik.

Legyen üdvözölve a szegedi kiállítás, mint a magyar ipar jobbra fordultának nagy és fényes ünnepélye, adjon Isten jó eredményt, sikert és felvirágzást. Ezt kívánja a phila-delphiai magyarok megbízásából egy szerény mun-kásuk

LIPTAY PÁL.

Az ujhelyi dalárda ügyében.

Sokan szólhatnak így: „Van-e hát ilyen is?” már t. i. dalárda — S.-a.-ujhelyben. — E kérdésre elegendő feleletnek tartjuk e rövid szót „van!” Igaz ugyan, hogy ha tekintetbe vesszük a közö-nyösséget, mely a zsenge korát élő dal-társulat irányában oly eklatáns módon nyilvánult idáig; az előbbi kérdést majdnem jogosultnak tarthatjuk.

Korunkat a „haladás korá-“nak nevezik; a felszínre került korszerű eszméket igyekszik ma érvényesíteni az egész művelt világ, s a hol e te-

De ám szívét nem illetlenül;
A szerelem szilaj hullámai
Ekkor már azt ide-oda hányták.
Mélyen forrón szeretett Katinka,
Mit apja még csak sejteni sem birt.
Boldogsága el sosem áruilta,
Nem emlegetett koporsót és sirt...
Dalokba önté örömet baját...
S szerelmének tiltott édené,
Szálaival a titokszerségnek
Selyembogárként kötö bé magát...
Mélyen forrón szeretett Katinka.
De kit, de kit? ... ez az ő titka.
Kik nálamnál megmondják szebben,
Kérdezzétek a füt, fát, virágot...
Én csak annyit mondok: Debreczenben
Lánynak akkor szeretni, talán
Nem is lehetett mást, mint — *deákot*.

(Folyt. köv.)

A gólyák vándorlása

A vándormadarak repülése rendkívül gyors és menetök rendkívül kitaró. A gólyák, midőn kiköl-töznek, közel 30 mérföldet repülnek át egy órá-ban; csapatjaik sokszor oly nagyok, hogy gyors repülésök dacára néha órákig láthatók és emellett nem egymás mögött, hanem igen széles csapatok-ban repülnek. A gólyák vándorlásában a legcsok-lásabb azon sajátosság, hogy nem úgy repülnek egyik helyről a másikra, mint a többi vándormadarak, melyek oda költöznek, hol a nekik szükséges me-letet és táplálékot meglik, hanem hogy két rendes lakhelyök van, az egyik északon, nálunk, a másik dé-len, az egyiptomi partokon és hogy vándorlásaik sza-bályszerűen az egyik hazából a másikba történnek, és mindegyikén ezeknek, bizonyos meghatározott időt töltenek.

kintetben pangás mutatkozik, az kétségtelenül a nép művelődés iránti hajlamát tünteti fel halvány színben, ott nincs kelő fogékonyság a nemesebb, a magasabb eszmék iránt, az olyan nép, a ma-terialismus nyomasztó járma alatt nyög, mely mint kétségbeesztő jelenség, gépies következetességgel emelgeti átkos pallosát a szellem rovására hogy ezt összelapítsa, agyonzuzza.

A szellemi vívmányokkal farkasszem et néz egy ijesztő sötét alak: a pénz, az anyag, mely-nek tövén fakad amazoknak megülő ellensége, a társadalmi élet undok fattyu-hajtása: a kö-z ö n y.

Igen, korunkban, a melyet „haladás korá-“nak neveznek, a materialismus mindinkább nagyobb tért foglal el.

De még azt is bajos dolog volna meghatározni, hogy voltaképpen a pénz-e oka azon óriás közöny-nek, melylyel mindenütt, ahol bizonyos neme-sebb cél van kitűzve, minden lépten-nyomon talál-kozunk. Vagy talán már az emberi lélek, mintha meg volna mételtyezve, alkalmatlan minden szép és nemes eszme felfogására? ... olyan, mint az éveken át sötét szobába zárt rab, ki az első váratlan napsugártól nem újra él, de megvakul? ...

Valóban nem lehet eltalálni az okot, akkor midőn látjuk, hogy ott ahol alig valami segély, de már magában az érdeklődés, a részvét is életet biztosít: közönynyel és szembeszökő fel sem vevés-sel találkozunk?

E rövid introductio után térjünk a dologra.

Ujhelyben a társadalmi téren, ugyszólván, alig látunk egy pár nemesebb intézményt. Egy nélkü-lözhetlen, s egy szükséges, korszerű van csupán, az egyik: az „Olvasó-kör-“ másik: a „Tízoltó-egylet.“

Mi van ezeken kívül? — Semmi.
Pár évvel ezelőtt „Ifjúsági kör-“ alakult, a lehető legrövidebb intenciókkal. Ez egy ideig megfelelt hivatásának; némi elevenséget rugékonyságot adott a társas-életbe; azonban nagyon is ephemer-kort ért részt az ifjúság egy részének, részint a nagy kö-zönségnek közönyössége miatt!

Közöny és mindig csak közöny!...
Ma az ifjúsági kör már csak élő halottként szerepel.

Pár hónapja annak, hogy néhány ifju-ember keblében megfogamzott a vágy: dalárdát alakítani. Jólehet némileg eltévesztett dolog volt ez eszmét hosszabb ideig kissé titokszerszerűen táplálni; végre is tetté valósult az, s habár nem a legerősebb ba-zison is, de ma már a dalárda magát megalakultnak mondhatja.

Nem készt ezen körülményt regisztrálni. E lapok hasábjain kérte a közönség támogatását, fel-hívta azt az érdeklődésre, részvételre. Minden szó elhaló hang volt a pusztában. — A megalakuló gyűlésben alig vett részt a magokat működő tago-kul felajánlott egyéneknek kívül egy pár ember, kit az ügybuzgalom vezérelt. — Mind e mellett a da-lárda magát megalakultnak kimondván, nem esett

A gólya vándorlása feltűnő az is, hogy tavalyi tartózkodási helyét rendszeresen felkeresi, sőt a fészket is, melyet ott rakott, s azt kijavítja és ismét használja. A gólya, mely valamely falusi pajta vagy parasztház tetején fészket rakott magának, eljő Afrikából, 1000 mérföldnyi távolságot repül keresztül, ezer és ezer város és falu felett elrepül, jobbra balra hagyja azokat, és tévedés nélkül egyene-sen azon helységnek tart, melyben már volt, s el-foglalja előbbi lakhelyét.

A világnak legjobb geografusa, ellátva a leg-jobb térképekkel nem igazodhaték el a csillagá-szat segélye nélkül, és a nélkül, hogy hosszúságban és szélességben a legpontosabb méréseket ne esz-közölné. A tengerész rendkívüli eszközökhöz kénye-telen fordulni, hogy a tengeren felismerhesse, mely táj felé evez: a napnak állását össze kell hasonlítani gondosan készített hajóórájával, s mégis gyakran mérföldeken keresztül nem tudja bizonyosan hol van, ez állat pedig hihetetlen gyorsasággal repül keresztül a legen, átsiet a háborgó tengeren, a fellegek felett, melyek még a földet is elfedik lá-tása előtt, azon tévedés és megtalálja útját, mely egye-nesen azon házfedélre vezet, ahonnan fél esztendő előtt eltávozott!

Itt e jelenség tehát oly ösztön létét mutatja, mely annál megfoghatatlanabb, mert az állatnak sem önfentartásával, sem szaporodásával, sem táplálkozásával nincs közvetlen összefüggésben, mert azon szükség érzete, mely felkeresteti vele a már egyszer lakott fészket, bár útjában sok ezer ily fészket lát, a tulajdon tudatának oly ösztönére mu-tat, mely a természet által látszik szentesítve lenni. Csak nagy ritkán történik, hogy a gólya idegen fészkekben telepedik meg és ez is valószínűleg csak akkor, ha az övé vagy szerencsétlenség vagy pajzán-ság által távolléte alatt elrontatott; de ha a valódi tulajdonos elérkezik, akkor a gólyák között a bir-tok felett küzdés keletkezik, mely vagy a betola-

kétségbe, s működését megkezdette, illetőleg foly-tatta. — Következett az alapszabályok megerősíté-ség az id. tisztviselők megválasztása, — a dalárda ismét felhívta a közönséget s az eredmény az lett, hogy a működő tagokon kívül két, mond két egyén jelent meg a közgyűlésen, kiknek nevét felesleges-nek tartjuk megemlíteni.

Szomorú dolog ez! Valóban elmondhatjuk; hogy társas életünk nagyon — beteg.

Pedig előttünk vannak a szép példák! Egy maroknyi város és dal-egylete van — és az orszá-gos dalárversenyeken bravourozik. A legközelebbi dalár-ünnepélyen Losoncz nyerte a második díjat, pedig népeiségre felényi mint Ujhely.

Az ujhelyi dalárda idáig 23 működő tagot számlál, kik nagyon csekély kivétellel fiatal embe-rek. — Ilyen erőt hozott össze az ügyszeretet. — Mi biztosítja a jövőt? Kitartás és tömörülés. Bi-zunk az ifjúságban, hogy nem hagyja elesni azon nemes célt, melyet elérni első sorban van hivatva. Adja Isten, hogy bizalmunk hitté erősbüljön!

Fentebbi, inkább általánosságban mondott meg-jegyzéseinket sem akartuk, a világot sem a cél rovására tenni; csupán azért történt az, mert rosszul esik részvétlenséget látni akkor, midőn pártoláshál egyebet nem várunk. Közönségünk, meglehet, nem akarta hinni eddig, hogy csakugyan komoly dolog, amire azon e g y n e h á n y fiatal ember tör; ma azonban láthatja, hogy akármi más csak nem tréfa. S szeretjük magunkat azzal kecsgetetni, hogy da-lárdánk napról-napra melegebb pártolásban része-sülend, s mindenki befogja látni, hogy itt a jelszó: „Nem magáért, de a nagy közönségért; nem ma-gának, de a nagy közönségnek!“ Adja Isten, hogy e jelszónak kellőleg megfelelhessen az ujhelyi da-lárda!

FARKAS BERTALAN.

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

A toronyóra vonatkozólag a városi előjáró-ságtól idáig semmiféle felvilágosítást sem vettünk, s ekép a közönséget tovább is azon bosszantó bi-zonytalanságban kell hagyunk, mely már hetek óta kinozza e veszteglő óra miatt. Három jegyző ur közül egy már csak felvehette volna a kalamust, s két rövid sorban a nyilvánosság útján közudomásra hoz-hatta volna a dolog állását. Nem tette. Mindenesetre oly figyelmetlenség, a közönségnek oly ignóválása melyet nem lehet eléggé restellenünk. A tisztviselő a közönségért van, azt szolgálja, s ekép az jogosan megkövetelheti tőle: hogy adjon hangot akkor, mi-dőn eljárásáról a közérdeket illető ügyben tudomást ohajt szerezni. Az nem lehet kifogás: hogy lapunk mult számának idevonatkozó sorai, alakilag nem fe-leltek meg az interpelláció módjának. Kérdés volt

codónak menekülésével, vagy akár ennek, akár a jogos birtokosnak halálával végződik. Még soha sem tapasztaltott, hogy a jogos tulajdonos me-nekült volna, bár a betolakodó lett légyen is az erősebb, s inkább meghagyja magát öletni sem-hogy jogát feladná. A betolakodónál azonban nincs meg a jog öntudata, s futásnak ered, ha nálánál hatalmasabb tulajdonosra akad.

Ez alkalommal nem mellőzhetünk hallgatással egy oly sajátosságot, mely a gólyák vándorlásánál tapasztaltott, bár ez még teljesen megmagyarázat-lan, és fogalmunk sincs, hogy tulajdonképen mi történik itt.

Közeledvén a tél, a gólyák felkészülnek a tova-utazásra, s ilyenkor valamely tájék összes gólyái egy helyre gyűlnek, s nem sokára találkoznak más hasonló falkákkal, hogy az utazást ezekkel közösen végezzék. De mielőtt elkezdenék vándorlóptöket, az egész gólyatársaság tágas mezőn leereszkedik, s ott nagy kört alakít, melynek közepében egy vagy két gólya marad. Hosszas kepelés után a gólyák, a közön belől maradtakra rontanak, ezeket megölik, s ekkor felemelkedik az egész tömeg és elrepül. — Ez eljárást itéletnapjának nevezik, s némelyek úgy magyarázzák, hogy ekkor némely vétkes gólyákon az igazságszolgáltatás hajtatik végre; de valószínűbb az, hogy a gyenge és beteg gólyák, melyek a vándorlást nem volnának képesek meg-tenni, és amúgy is el kellene veszniök, öletnek meg így. E talányos eljárás mindenesetre igen csodálatos, s az állatvilágban sem fordul elő ehez hasonló.

Bizonyára sok madárnál fordul elő a hazát s a már megépített fészket felkereső ösztön; a fecs-kéknél pedig ez gyakran meg is figyelmeztetett. Spal-lanzani természetbúvár, ugyanazon fecsképnél ész-lelte, hogy tizennyolcz tavaszon át mindig ugyan-azon fészket kereste fel.

az, habár n
sághoz. —
tóságuk ny
melyek eljá
itt sem de
allani, s oly
lyekről mag
rezhet.

Zemp

egynehány
vagy iparczi
következtet
rakóttól ke
emberek, s
títani a mi
Nagy dolog
cziális váro
egy nadrás
iparkodása
gazda e na
tatott volna
hazai ipar
idejében la
tólág szóltu
az országra
megolvasni
bocsáthatla
mint társad
egyedül ura
többé élés
statisztika
piaczián oly
annyira len
jűk többé.
13-ik helye
ez oly súly
merülés leh
ideje korán

Mind

mesített b
a mult éve
sérleteikről
kében felk
eredményei
földmivelés,
előbb bekü
zai lapok f
ezen jelen

A fö

tárgyában
intézett val
tósághoz, n
ügyigazgató
törzskönyve
át; — a k
lességűl té
nyezett tér
a mult évi
kelt körren
tást ezentu
kir. adófel
igazgatóság
földadó kat
kiigazítás
évi január
k zsegekné

A pé

fogalmazót
törvényható
osztályu pé
ményekkel

Kassá

iparkiallitás
állatk
zós eszméj
pok, már is
törvényható
ha összefog
mulva leng
litási csarno

A ma

délyi utja a
nyilatkozata
szász-ajkual
vénny szava
intelmeket k
komolyabbal
gelikus pap
hették, hogy
nem volt m
ságot és tö
pasztalt. A
mert már a
egykor hazá
tová vált. It
vidékein is
lapot értesít
ügyvédek kö
ügynökei. J
körműkre kö

Menetrend.

A magyar észak-

magyar-gácsor-

keleti és

szági vasut
vonalain.

SZERENCs—M.-SZIGET.

(Egyszersmind Debreczen, Királyháza, Munkács, Nyiregyház, Ungvár felé.)

Szerencs (ebédlő) ind. 9 ó. 5 p. délelőtt 3 ó. 59 p. d. u.
S.-a.-Ujhely (eb.) } érk. 11 ó. — délelőtt 5 ó. 44 p. d. u.
M.-sziget érk. 9 ó. 19 p. este 5 ó. 26 p. reg.

M.-SZIGET—SZERENCs

(Debreczen, Királyháza, Munkács, Nyiregyháza, Ungvár felé.)

M.-sziget ind. 6 ó. 55 p. reg. 11 ó. 31 p. d. e.
S.-a.-Ujhely (eb.) } érk. 6 ó. 45 p. reggel 9 ó. 33 p. d. e.
Szerencs (ebédlő) érk. 5 ó. 48 p. este 11 ó. 2 p. d. e.

S.-A.-UJHELY—KASSA.

(Egysz. Homonna, Mező-Laborez felé.)

S.-a.-Ujhely ind. 6 ó. 9 p. este 8 ó. 57 p. reg.
L.-Mihályi (eb.) } érk. 6 ó. 45 perc este 9 ó. 33 p. d. e.
Kassa érk. 9 ó. 44 p. este 12 ó. 13 p. d. u.

KASSA—S.-A.-UJHELY.

(Homonna, M.-Laborez felé.)

Kassa [ebédlő] ind. 5 ó. 11 p. reggel 1 ó. 31 p. d. u.
L.-Mihályi [eb.] } érk. 7 ó. 40 p. reggel 4 ó. 10 p. d. u.
S.-a.-Ujhely érk. 8 ó. 56 p. reggel 5 ó. 30 p. d. u.

Eolyó év juniushó 1-től fogva a magyarországi vonalon Legenye-Mihályi és homonna közt a 7. és 8. számú helyivonat fog hetenként háromszor és pedig: hétfőn, szerdán és pénteken közlekedni

HOMONNA—LEGENYE-MIHÁLYI.

Homonna	elindulás	4 óra 18 perc reggel.
Órmező	"	4 " 48 " "
Nátafalva [Megállóhely]	"	4 " 5 " "
Nagymihály	"	5 " 40 " "
Bánóc	"	6 " 10 " "
T.-Terebes-Gálszecs	"	6 " 48 " "
Velejte [Megállóhely]	"	7 " 34 " "
Legenye-Mihályi	érkezés	7 " 50 " "
S.-a.-Ujhely	"	8 " 56 " "
Budapest	"	6 " 50 " este.
Szigeth	"	9 " 38 " "
Kassa	"	12 " 22 " délután

LEGENYE-MIHÁLYI—HOMONNA.

Budapest	elindulás	7 " 30 " reggel.
Szigeth	"	7 " 14 " "
Kassa	"	1 " 40 " délután.
S.-a.-Ujhely	"	6 " 20 " este.
Legenye-Mihályi	"	7 " 30 " "
Velejte [Megállóhely]	"	7 " 50 " "
T.-Terebes-Gálszecs	"	8 " 44 " "
Bánóc	"	9 " 22 " "
Nagymihály	"	10 " 4 " "
Nátafalva [Megállóhely]	"	10 " 28 " "
Órmező	"	10 " 52 " "
Homonna	érkezés	11 " 19 " éjszak.

Magyar észak-

keleti vasut.

Hirdetmény.

A magyar északkeleti vasut 1877. évi szükséglet fedezésére következő famenyiségeket szándékozik beszerezni:

1. Közönséges fenyőfa 1700 kmr.
2. Veres fenyőfa 350 "
3. Tölgyfa 200 "
4. Talpfa közbenső I. rangú 48.000 db.
5. Talpfa ütközőzéki I. " 10.000 "
6. Talpfa közbenső II-od " 3000 "
7. Talpfa ütközőzéki II-od " 500 "
8. Váltotalpfa I-ső " 40 kmr.
9. Váltotalpfa II-od " 20 "

Ezen faanyagok szállítására vállalkozó urak felszólítanak a fenyő, veresfenyő, tölgyfa és váltotalpfák egységárát köbméterenkint, a közönséges talpfákat pedig darabonként kitüntető lepecsételt ajánlataikat alólirott vezérigazgatóságnál legkésőbbben folyó évi szeptember 25-dike déli 12 óráig beterjeszteni. Ezen időntul beérkező ajánlatok nem vétetnek tekintetbe.

A benyújtandó ajánlat borítékára a lefizetett bántpénzért kapott nyugta száma ezen kitétel mellett a főpénztárnok által ráirandó: " frt bántpénz sz. nyugta szerint lefiztetett."

Az ajánlat biztosítására minden ajánlattevő által az ajánlott egységár alapján kiadandó összeg 5% -át mint bántpénzt a magyar északkeleti vasut budapesti főpénztáránál legkésőbbben folyó évi szeptember 24-dikéig lefizetni.

Szerződési és egyéb feltételek falajstromok és méret kimutatások a vezérigazgatósági E osztálynál (Budapest II. lánczhidtér saját épület III. emeletében) a hivatalos órákban 8—2 között betekinthetők.

Budapest, 1876. szeptember 6-án.

VEZÉRIGAZGATÓSÁG.

1—3. — Utánnymot nem díjaztatik. —

Rab munkák.

A s.-a.-ujhelyi kir. ügyészégi börtönben úgy készen, mint megrendelés útján mindenféle lábbeli, valamint megrendelés után asztalos munkák, szőró rosták, madár kalitkák, kefék és kisebb bodnár munkák, s végre szalmával készült galanteri munkák is, a legjutányosabb áron kaphatók.

Ezen tárgyak megvétele vagy megrendelése iránt a kir. fogház felügyelői irodában bár mikor lehet intézkedni.

Kelt S.-a.-Ujhelyt, szept. 9. 1876.

KOSTEIN FERENCZ,
kir. fogház felügyelő.

N e h é z k ó r t
(Epilepsiát) levél útján gyógyít, szakma-orvos **Dr. Killisch,** Neustadt, Drezden (Szászország). **Több mint 3000 fényes gyógyeredmény.**

Tűzifa eladás.

A s.-a.-ujhelyi uradalomhoz tartozó telki-bányai tűzi-bükk-hasábfá **Guttman Lipót** fűszer-kereskedőnél előleges megrendelés mellett kapható.

2 kubik méter ára házhoz szállítva 11 frt. 1—3.

Regale bérbeadás.

Hernád-Kakk község részéről közhirrre tétetik, hogy regale 1877-ik jan. 1-től 3 évre bérbé adandó; melyre is az árverelni kívánók 10% bántpénz f. évi okt. 4-én helyszínen megjelenni kéretnek.

Eladó birtok.

Zemplémmegyei Füzesér közegben, a nagymihályi és bánóczi vasut állomásoktól 3/4 órányira fekvő, s négy hold belseg, azon uri lakház, kitűnő gazdasági épületek, 156 hold elsőosztályu szántóföld, s ebben 30 kaszás rétből álló tagosított nemesi birtok, kedvező feltételek mellett eladatik. Bővebb értesítést ad **Németh László** h. köz- és váltó-ügyvéd mint meghatalmazott Magy-Mihályban.

**A legszebb kiállítású
LÁTOGATÓ-JEGYEK**

valamint mindenféle

nyomtatványok

gyorsan, izléssel és jutányosan készítettnek

„ZEMPLÉN“

n y o m d á j á b a n.

Előfizetők

Egész évre
Félévre
Negyedévre
Közégeknek
nak egész

Bérmertlen
mert kezekbe
Kéziratok

Egyes szám

A nyilt-tér
mend sor

Pé

— Abrai Káro

Igen

Az éve

ügyi helyzet

ben a vidék

lebenben tart

lően érdeklő

állapítása,

fontosságu

sek foganat

közül több

hogy a haza

megtartarta

Mint

elnöke, mag

nyomasztó v

zott mérvü

a nemzetre

pénzintézet

óhajtók cse

tott, mint u

jogosítottu

szólani, vár

intézetek el

lom a nagyf

meg, a fölál

talán a haz

jobban isme

zott az óha

parancsolta

zalma két i

tézzem a t.

A t. Ig

kal jobban

szonyokat,

mint sem, b

tudja, hogy

ként polit

egyetért az

ben; a for

Nagy ün

Zúgtak b

Talpon v

Ifju lányk

Hófehér r

S tisztes

Siettek a

Katinka i

Fölvevé s

Kebelére

Kis kertés

S hullámi

Ama rózs

Dobta pic

Szülöttjeit

Ott állott

Mosdó ha